

michael

ELFRIEDE JELINEK

michael
en ungdomsbok för det infantila samhället

*Översättning Anna Bengtsson
& Ola Wallin*

ERSATZ

*Handlingen i den här boken är fritt påhittad.
Varje likhet med levande personer är oavsiktlig
och en ren tillfällighet.*

© 1972 by Rowohlt Verlag GmbH, Reinbek bei Hamburg
Published by arrangement with the Leonhardt & Hoier
Literary Agency, Copenhagen

© Ersatz 2007
Originaltitel Michael. Ein Jugendbuch
für die Infantilgesellschaft
Översättning från tyska Anna Bengtsson & Ola Wallin
Korrekturläsning Maxim Grigoriev
Omslag Sara R. Acedo
Grafisk form inläga Ersatz
Tryck Spindulys, Litauen 2007
ISBN 978-91-88858-39-9

www.ersatz.se

god dag kära ni det gläder mig att äntligen
få lära känna er personligen!

det är bara en sak som stör mig med er: att ni alltid ska
skylla på någon annan. ni får väl se er bättre för när ni
faller ner från stegen eller blir överkörda eller får spar
ken från jobbet.

då gäller det att ställa in skärpan bättre. knappen är väl
stor nog för att ni ska se den. eller? somliga av er har
trots allt utvecklats till riktiga små specialister. ni and
ra måste fortsätta öva ordentligt.

och ännu ett tips inför helgen:

om ni börjar frysa framför teven ska ni snabbt hämta er
sköna kofta! innan ni blir förkylda. den ligger i byrån.
den är det verkligen ingen som har tagit ifrån er.

berättelse

de som ser på kallar man tittare alla andra tillhör grup
pen läsare.

ut genom en dörr springer ingrid ut genom en annan
gerda. de är kontorspraktikanter. de saknar fortfarande
det där lilla extra.

de läser i tidningen om saker som de äldre eleverna syss
lar med på fritiden. ibland förstår de inte allt. när man
frågar dem svarar de: på fredag klockan fyra är arbetet
slut för veckan.

på fredag klockan fyra känner vi oss så lyckliga & fria.
det är allt de kan. detta upprepar de om och om igen som
idioter.

se upp så att det inte blir för mycket! det kan lätt se upp sminkat ut.

vi vill bara titta på lite grann. vi ska inte ha sönder något. vi ska vara tysta och inte störa. naturligtvis. jag ansvarar för alltihop. jag fotograferar vackra kläder. om ni är flitiga kan ni kanske få önska er en vacker klänning i födelsedagspresent.

men först drar jag ner era blixtlås. jag ger er en örfil så att era huvuden flyger bakåt. jag ger råd & svar. kort kort är inte passé ännu. särskilt om man matchar med yllestrumpor i samma färg som klänningen. jag måttar ett slag i korsryggen på er båda så att ni nästan faller omkull.

har ni fortfarande läderbitar i ert syskrin kära gerda? inte? då sparkar jag in framtänderna på er kära gerda.

utan flit ingen framgång. fast jag får inte mycket för min flit. eftersom du inte är tillräckligt flitig.

ingrid var snäll och kom hit ett ögonblick. jag sliter bort era händer från stället där ni håller dem. det som blir synligt därunder är så fult att ni inte borde se er i spegeln. en så vacker varm maxikappa! kan jag få prova den bara en gång? den ser säkert inte klok ut på mig. men den är så härligt varm.

ni borde hellre börja banta med brigitte-diet och gym nastisera målmedvetet.

snälla snälla! fotograf gordon slår kraftfullt sitt kamera stativ i skallen på blonda gerda. gerda faller genast om kull där ligger hon och en rännil blod löper från hennes

högra öga ner över tinningen. fler röda spår drar snabbt upp ett nät över hennes hals.

vad säger man när man gärna vill ha något? snälla snälla. jag hör inte. snälla! nja alltså. jag trycker ändå ner den äkta rävboan i halsen på er så att ni börjar rossla.

vad kostar det?

det borde vara den sista frågan av alla.

ja var håller inge hus? kom hit och ge mig en puss. snabbt! inge var snäll och kom hit ett ögonblick. jag vill göra er så illa att ni spritter upp som flipper.

ett så mjukt vackert tyg. mjukare än alla mjuka saker jag vet. ingrid känner på det mellan fingrarna. hon frågar ofta kan jag få? skulle jag kunna? kan jag bara? hon säger snälla & tack.

vad är det som smärtar ingrid ändå? det är knappnålar som körs in under huden i hennes arm. en vass sax drivs in i ingrids högra lår så att hon börjar yla. hon skriker mor kan jag få? skulle jag kunna? kan jag bara? snälla!

de manliga kollegorna: unket riktigt illa avskyvärt dumt hopkok från anno dazumal oerotisk oproportionerlig omodern opraktisk fånig utklädsel illasittande och på hängd.

som man kan jag naturligtvis bara tala för oss män.

jag tillåter inget utsläppt fladderhår inga långbyxor på kontoret. flickorna måste bära vita arbetsrockar.

det gläder mig gerda att vi träffas också efter jobbet. då känner man sig friare. jag lyfter upp er i skärpet och kastar in er i husväggen med huvudet före. ni glider omkring som en konståkerska.

ett så fint plagg borde ni unna er. det tycker den kvinnliga klädexperten. kombinerat med pullovrar blusar eller de nya långvästarna fungerar det lika bra på er arbetsplats.

vi måste bära arbetsrock på jobbet.

plötsligt blir det allvar av leken. klädexperten spänner av sitt viltläderbälte med metallnitar och slår det i ansiktet på vår gerda. mindre ben som näsbenet knäcks genast. huden spricker när den inte stöds upp av något styvt material.

varför gör ni så där? suck. min chef är så sträng mot oss och nu är ni också sträng. vi gör vårt bästa.

jag skulle vilja instämna med min väninna. jag anser att ni inte får slå oss eftersom vi har tillräckligt att göra på kontoret.

jag sticker ut ert högra öga och petar runt i hålan. kanske har ni rätt men förändringar sker inte från ena dagen till den andra. ert högra öga rinner redan klarrött ut. ni är nu en människa med ett öga och en tom ögonhåla gerda. ni droppar på de nya sakerna och hoppar omkring eftersom ni bara ser ytor och inte djup. ni missbedömer avstånden.

alltså så här får det inte gå till! prata kan ni göra så det räcker på er fritid. varför tjuvar ni? det är naturlighet som gäller.

gerda faller som en groda och skriker lite och förlorar färg.

rico fotografen som förstår sig på vackra ansikten bättre än de flesta är på macken och sticker godmodigt in slangen i tanken. han hjälper en vw ut ur parkeringsfickan. en blondin tackar och ler. hon bär solglasögon och en fräck slokhatt. i baksätet en färggrann anhopning av allt möjligt. ett tungt paket och en massa kassar från olika modeboutiquer. så mycket sorglöshet mitt i trafiken.

vi skulle gärna åka med. längtansfullt tittar kontorspraktikanterna ingrid och gerda in där bak.

men snart knarrar ricos stövel i nacken på vår gerda och gör två hälfter av henne. och vad har hänt med hennes högra fot? så ur led att den inte längre ser ut att höra ihop med kroppen. vem vrider sig just under gordons huvudslag? rätt det är byxtypen ingrid. hennes chef har säkert inget att invända mot chica byxor av sammet eller annat tyg. särskilt som hon fördelaktigt döljer sina något breda höfter under en långskjorta.

ingrid avundas alla som slår upp kragarna på sina trenchcoatkappor mot vinden och vars hår ständigt faller ner i pannan och nonchalant måste strykas undan eller kastas tillbaka.

gerda ser längtansfullt efter alla som bär höga stövlar och håller i de långa remmarna på sina axelremsväskor och trycker upp solglasögonen i pannan och bär stora ringar och precis är på väg in i kaféer. båda: snarast knubbiga. de gör ingenting åt sina finnar sitt glanslösa hår sin övervikt. de använder inte ett ens makeup inte ens puder. bara lite läppstift. (alltför gulaktig nyans passar inte till hyn.) mjuka viltlädermockasiner sparkar isär

ingrids ben. därunder är den absoluta avsaknaden av tyg.

hur är det möjligt undrar ni att somliga så lätt kan flytta sin tyngd från ena foten till den andra. som om ingen ting hade hänt. hur är det möjligt att somliga kan tända en cigarett och se ut som om de gjorde det varje dag.

tro bara inte att vi inte ser er!

har du redan en pojkvän?

nej. men jag måste ju vara hemma senast klockan elva. trycket från släggan lyfter upp bruden ett stycke i luften sedan sjunker hon ihop vid väggen.

det ser ut som något som redan har hänt någonstans förut.

werner höll upp dörren åt mig. jag såg ingenting för alla tårar. jag sjönk ner på en av de röda brokadfåtöljerna. regnkappan klibbade vått mot mina ben. handskarna hade jag tappat. också de vita mjukbyxorna var smutsiga. jag tror att jag aldrig sett så tröstlös ut förut. du är vacker sade werner tyst. jag sänkte huvudet tills håret föll ner som en ridån över ansiktet. werner strök det varsamt åt sidan. jag vill se dig! jag slöt ögonen. jag var oändligt trött. långsamt började värmen sprida sig i mina stela lemmar.

ridån gick ner trots att ordet slut fortfarande syntes på filmduken.

det finns inget dåligt väder. bara dåliga kläder.

mina kära!

ni har säkert också varit på bio någon gång.

berättelse

willy fisch säger till sin son thomas: jag måste berätta en sak för dig. du har en bror. paus. förlägen säger willy fisch till sin son thomas som i filmen heter andreas angermann: det var naturligtvis långt innan jag lärde känna din mor. över andreas ansikte går ett ljus det vill säga ett leende. man ser att han måste ha älskat sin mor mycket.

god dag var så god och stig in. vi besöker inge meise i hennes hem. hon hoppar runt av glädje hjular och säger jag vet inte varför folk tycker så mycket om mig det är väl för att de inte ser en docka utan en levande människa i mig.

var inte rädda jag bits inte jag är en människa som du och jag. inge petar sig i näsan rullar runt på parketten sätter sig i cigarettaskan och dunkar pannan i väggen så att löständerna skallrar. hon kör upp pekfingrarna i näsan och drar ut näsvingarna. hon ordnar med blom morna i vasen.

när allt kommer omkring var jag en gång en av er. nu är jag inte längre en av er.

thomas repeterar fäktscenen ur romeo & julia. han är djärv och ungdomligt övermodig men med ett stort all var där bakom. gitta den unga skådespelerskan (hon som

spelar julia) ser hänryckt på honom. hon skrattar. plötsligt blir hon mycket allvarlig.

inge meise tar sats springer uppför väggen marscherar över innertaket med den lustigt vaggande gången vi alla känner så väl tappar skorna blusen går upp. med ens krossar hon skallbenet så att flisorna sprutar. hennes pannben trycks ner mot näsbenet och underkäken mot halskotorna. krasch säger kotorna och bryts genast. inge meise ser så gammal och ful ut att vi håller andan kära läsare. det jag gör är ingen bio i verkligheten. jag är alltid jag. ska vi kalla det naturlighet? inge petar i sina hål.

det var också skojigt när thomas försökte övertyga sin far willy om att han fortfarande bor på studenthemmet trots att han för länge sedan gett upp sina studier för att i stället bli skådespelare. en väninna där hade lånat ut sitt rum åt honom så att hans far skulle tro att allt var i sin ordning. men väninnans väninna vet inte om rumsbytet och går bara in och säger till thomas som hon tror är väninnan: jag får inte på min bh. kan du hjälpa mig med den? när hon ser thomas och willy springer hon skrikande därifrån. den gamle herrn ler lite och tänker att hans son ändå är en tusan till karl.

efter makens död bor inge meise alldeles ensam i detta underbart vackra hus. trädgården bereder henne mycket arbete men också mycket glädje. först säger vi men vilket vackert hus sedan slår vi in spikar i de dyra möblerna och tavlorna. vi river ner tapeterna och pissar på golvet i den öppna spisen i vaserna i fontänen.

jag gör mig fin bara för fotografiernas skull. hon kletar in sig själv med marmelad och äppelmos. har jag kokat själv. det är så avkopplande. hon slickar smutsen från väggen. inge meise säger till oss: det finns säkert folk som inte kan ge blommor eller presenter till sin fru varje dag. och ändå vet dessa fruar att de är älskade (älskade). så är det för mig också. inge slår sig själv på magen av glädje så att fettets smackor. hon river sig i håret så att stora tussar lossnar. hon stampar på mattan så att underbenet knäcks och foten plötsligt pekar rätt ut åt fel håll. spottande gräver hon ner sig i blomkomposten.

naturligtvis vet willy fisch mycket väl att hans son vill bli skådespelare. men han låtsas inte om det. han vill att thomas ska känna så mycket förtroende för honom att han själv berättar sanningen.

för att också bidra med något sträcker jag ut samtliga gummiband så långt det går och låter dem klatscha mot inge meises kött. röda strimmor avtecknar sig genast. gör som jag kära pojkar och flickor! vill ni ha en autograf till er läsecirkel? inge drar i allt på sig själv som går att röra på. det är väldigt mycket. övning ger färdighet. inges underläpp söker efter något i smutsen på golvet. spotta inte säger vi i kör och gummisular henne i skallen så att hon hoppar högre än hon någonsin gjort förut.

gitta den unga skådespelerskan (julia) och thomas (romeo) uttalar sina repliker (balkongscenen) mycket känslökallt och entonigt. det finns ingen själ i det. det

beror på att de älskar varandra i hemlighet men hindren är för många (t.ex. thomas lögner och gittas svarta sjukliga på flickan som hon tror har något ihop med thomas. fast det är ingenting mellan henne och thomas. de är bara goda vänner. det vet biobesökaren men det vet tyvärr inte gitta). när gitta får veta sanningen och thomas inte längre behöver ljuga spelar båda plötsligt med inlevelse och riktigt upplever det hela.

här kommer inge. inge vänder hem. inge finner lyckan. allt för inge. inge kommer tillbaka! vi väntar på dig inge. inges stora hemlighet. syster inges hjärtsmärta. en mor åt inge. comtesse inges längtan. grevinna inges hus. inge och vi. vi och inge. var mig trogen hela livet inge. vad vill den andre mannen inge? inge i främmande land. var för bröt du ditt löfte inge?

berättelse i berättelsen: det ringer på dörren. vem där? en familj – far mor 2 barn. god dag fru meise skulle vi kunna få en autograf? vi tittar alltid på er på teve. inge säger till barnen kom in ni ska få era autografer och frukt från trädgården. till föräldrarna säger inge emellan tid sanningen det är fräckt att tränga sig på så där utan vidare i främmande människors privatliv. yrke och privat liv måste man hålla isär. var har ni lärt er ett sådant upp förande? föräldrarna skäms mycket. inför sina barn.

och nu kära flickor och pojkar ska vi kasta kakan i käftena på vår inge så att hennes svalg tänjs ut och resterna klibbar fast överallt och hästtänderna söker omkring i luften eftersom de också vill ha god kaka men ingen får. eller bättre: allt de får är avfall och ruttet dåligt. under

skrik blir inge sedan nertryckt i det hon just kräcks upp. det gives ingen kaka det gives straff. ni får också vara med kära flickor och pojkar. trots att ni inte fattar så bra!

sufflören ett gammalt original (skratt) som till råga på allt stammar (skratt) säger stammande: iii bbbalkong ssscenen bbbrukar kkkainz aaalltid hhhoppa nnnner fffrån bbbalkongen. tttre mmmmeter uuupp (skratt). den äldre karaktärsskådespelaren säger upprört: det gör den galne pojken aldrig om... men just då kastar sig thomas ner i ett jättesprång som tar hela kraften hos hans smidiga kropp i anspråk och landar på händer och fötter och skrapar sig lite på handen. gitta förbinder honom. thomas verkar oförligen stark ung modig orädd vacker begåvad vild otämjd som av stål.

min man strejkade också på den tiden. kan ni föreställa er hur det var för mig och barnen? jag visste inte hur vi skulle få mat för dagen. om människorna äntligen kunde ta sitt förnuft till fånga! sånt där är ju inte till nytta för någon bara till skada.

ett fruktansvärt slag formligen gräver ut ansiktet ur inge meises huvud. vill ni inte sätta er? ljus och skugga växlar i det ålderslösa ansiktet.

gitta som ännu inte känner thomas kör sin lilla sportbil mot enkelriktat. thomas tar ungdomligt över ratten och backar ut bilen från den enkelriktade gatan. han säger till polisen att han övar sig på att backa. polisen har överseende. han frågar gitta vad är ni? jag är skådespe

lerska. jag spelar julia vid festspelen. övermodig retas thomas med den unga damen. på scenen vid repetitio nerna när thomas presenteras för gitta som hennes motspelare ser man en klentrogen förvåning i hennes ansikte. ni har fortfarande mycket att lära som skåde spelare och som människa säger hon efteråt.

fru meise är ett ORIGINAL.

några päron till innan vi säger adjö? jag har plockat dem själv. hit med handen! vi slår päronen ur handen på inge meise och utdelar ytterligare några slag mot den utsträckta handflatan. klatsch. så att hon minns att man inte får göra så. hon blir blodröd. se bara kära flickor och pojkar. så dum och stympad! den goda färska frukten rinner nerför henne och sipprar ner i jorden till ingen nytta. bortslösad. den skamsna handen far snabbt tillbaka bakom ryggen. vi hånar henne länge än och tar inte emot någon av hennes gåvor. vi ser gärna på hur hon blir rödare och rödare.

verklighet

om det är någon som stinker här så är det garanterat inte jag. men fortsatt ändå i lugn och ro att utforska orsaken till stanken!

återberättelse

buffy jody! vi kommer mr french. häng med juan. det här är mr french vår bästa vän. ähum barn kom mr davis

väntar. vem är det DÄR? det är vår skolkamrat mr french. han är purtorican och heter juan. puertorican menar du nog jody. ja och han är den bästa baseball spelaren på sin gata. ähum god dag juan kan vi kanske släppa av dig någonstans? buffy och jody måste nämli gen hem nu. ja. till farbror bill. er farbror bill måste vara en bra karl. det är han. och han kan helt enkelt ALLT. eller hur mr french. haha ja barn men nu måste vi verk ligen gå. mr french juan bor precis runt hörnet på vägen hem till oss. kan vi få se hur han bor? hemma hos mig är det inte särskilt fint jody. säkert inte lika fint som hemma hos er. min mamma och pappa måste arbeta hela dagen. och vem tar hand om dig då juan? jag kan laga mat själv. och städa också. jag skulle vilja börja på uni versitetet en dag då måste jag lära mig mycket. ähum trägen vinner juan. ja det fixar du juan! tror du verkligen det buffy? ja. vill ni inte komma med och äta hos mig? jag lagar något gott åt er, er älsklingsrätt. åh ja juan! vaniljglass! haha barn. glass kan man ju inte laga själv eller bara med svårighet. nej käre juan. det går nog inte. mr davis väntar på oss. synd. nu är vi redan framme. här bor du alltså. så fattigt jody. sch buffy han kan bli sårad. det struntar jag i. vi ska väl vara lite artigare mot vår lille vän inte sant buffy. tycker ni mr french? va? bara ett rum och kök? och där bor ni allihop? och var är er teve? vi har ingen men förra veckan köpte mamma en begagnad frys. vill ni se? här kan du få en isbit jody. blå. den slänger jag bort på direkten. köpt is smakar mycket bättre. synd. jag tycker att de är jättegoda. hihi mr french. för honom är en frys nånting speciellt. ähum. buffy. håll

tyst! käre juan jag tror att den här sängen skulle bli finare med ett färggrant överkast. ett sånt kan du säkert göra själv eller din Mor du är ju gammal nog att hjälpa till. men vi har inga överkast mr french. min pappa har ju inte haft något arbete på länge. då slår jag dig för säkerhets skull på fingrarna. straff är nödvändigt. aj mr french. varför slår ni mig? jag är ju buffys och jody's vän. nej juan du är inte längre vår vän. vi vill inte ha en vän med smutsiga golv och gamla fula möbler. våra är mycket finare. ska juan bli vår fiende jody? åh ja buffy. nu är du vår fiende juan. jody slår dig med sina skolböcker i huvudet. det är roligt! sluta jody. jag kan ju inte rå för det. jag vill så gärna fortsätta vara din vän. men jag vet ju inte hur jag ska göra. du kan inte göra något mer juan. juan måste straffas inte sant barn? ja mr french. inte heller farbror bill skulle vilja att vi lekte med dig mer. nu måste vi slå dig lite till juan. så att du lägger det på minnet. aj. ni gör mig illa. mr french jag ska berätta det för mr davis. ni får inte slå mig. jag har inte gjort er något. du vet väl inte om att du hela tiden gör något. mr davis är alltid införstådd med mina arrangemang vad barnen beträffar juan. min käpp drar upp en andra bena genom ditt svarta hår. buffy snälla slutar du att slå mig om du får äpplet som italienaren gav mig? ja juan. bra. om du ger mig äpplet går vi hem och låter dig vara i fred. ok jody? ok buffy. här har du det. aj! varför slänger du mitt fina äpple i ansiktet på mig? jag ville ge dig en present. jag har ju ingenting annat att ge dig. ingen leksak. inte ens ett riktigt baseballträ. har du inte ens några bilar? jag samlar på bilar. nej jody. men jag ska hjälpa till att

bära lådor. för pengarna ska jag köpa en häftig bil som man kan dra upp. men snälla lämna mig i fred nu. jag ska bara sparka dig på smalbenet juan. jag har tillräckligt med bilar. så fina som du aldrig skulle kunna köpa till mig. du är dum! om du står fast vid din uppfattning om juan måste du naturligtvis bestraffa honom jody. det gör honom bara gott. varje människa bör bilda sig en egen uppfattning och aldrig låta sig påverkas av mutor. där har du förstått något mycket viktigt jody. ja mr french. vi fortsätter. jag tror att farbror bill kommer att glädja sig mycket över oss i dag. det tror jag också jody. buffy rädd mig eldgaffeln! vi skall väl lära juan den där springleken som ni alltid leker i lekparken. här mr french? men man behöver gott om plats för att leka den leken. naturligtvis kan man leka den här också. fast ni får inte slå för skojs skull som förut utan på riktigt. på riktigt mr french? åh ja buffy det kommer att bli dödskul. var och en måste alltså hitta ett redskap och gå lös på juan. när han vill smita sin väg går jag in med eldgaffeln. åh fint mr french. vår älsklingslek! vem börjar? buffy börjar. du låter väl din lillasyster vara etta att börja som sig bör jody. bra. kom igen buffy! aaah buffy! det där gör ont. nu måste jag skrika. ja skrik bara juan det är mycket roligare än i lekparken. nej jody nej! kom ihåg att jag lät dig låna mitt nya suddgummi i dag på matten. det betyder ju ingenting juan. jag slår dig ändå. och när mr french pryglar dig gör det ännu ondare för vår mr french är större och starkare än vi. aj buffy! nu slog du mig för hårt! jag vill ju slå dig hårt juan. det är precis det som är det fina med vår lek. en måste bli slagen. men varför

jag? det finns ju ingen annan här juan. buffy snälla sluta. om du låter mig gå ska jag tälja en vacker docka åt dig och aldrig mer komma i närheten av dig. det är min storebror som har lärt mig att tälja. jag har tillräckligt med dockor som alla är mycket mycket finare. här har du! oj bra buffy. du kan knepen. men så är du också vår bästa slagerska. som du svingar! jag önskar att jag kunde göra likadant. du behöver bara öva mer jody. du klarar det säkert. ser du han faller redan omkull. du har blivit bättre jody. det kommer att glädja mr french. kanske kan jag också få spela med the tigers och bli med i laget. säkert jody. på honom! gör som jody! det är inte alls svårt. det hänger på svingen och att man siktar noga. se här. så! aj buffy. det där var mitt i ansiktet. det är inte schyst. vi är inte schysta juan. spotta ut dina framtänder bara. du har också gjort framsteg i dag buffy. tack mr french. snälla snälla buffy låt mig gå nu. jag har ont överallt. du slog mig för hårt. det är aldrig för hårt juan. kom ihåg det. ska vi sluta mr french? vi röstar om saken barn. vad tycker du jody? tja mr french. farbror bill väntar säkert redan. ähum med tanke på att mr davis också behöver mina tjänster måste vi bege oss hemåt efter en sista minnesbeta. juan: kommer du att tilltala jody fler gånger? nej mr french. kommer du att ta buffy i hand fler gånger? nej mr french. kommer du hädanefter att lämna buffy och jody i fred? ja mr french det lovar jag. aldrig mer! jag hoppas att du håller ditt ord juan. bra då låter vi det vara nog för den här gången. eller hur barn. visst mr french. men säg åt honom att han ska få känna på om han inte håller sitt ord. du ska få känna på

om du inte håller ditt ord. nu grinar han den fegisen. tvi. skäms på sig. ähum. hur som helst har ni massor att berätta för farbror bill i dag eller hur barn? tänk om vi får gå på cirkus nu? det tror jag nästan att jag kan lova dig buffy. fint mr french!